

BOXER

vrienden

Ledencontactblad
Boxer Vrienden Nederland
Winter 2018-2019

Officieel orgaan van de Boxer Vrienden Nederland
Opgericht juni 2010 Notarieel opgericht 03-09-2010
Inschrijfnummer Kamer van Koophandel 50763474

Bankrelatie: ING bank nr 4488054
tnv Boxer Vrienden Nederland
IBAN: NL41INGB0004488054 BIC-code: INGBNL2A
www.boxervriendennederland.nl

Bestuur (*jaartal van aftreden)

- Voorzitter

Kees van Gorp (*2018)
Lovense Kanaaldijk 40 5015 AK Tilburg
Tel. 06-54716556
E-mail: Kees1962@hotmail.com

- Penningmeester en ledendministratie

Ilona van den Hout (*2020)
Lovense Kanaaldijk 40 5015 AK Tilburg
Tel. 06-39511490
E-mail: Penningmeester_
boxervrienden@hotmail.com

- Secretaris

Tessa Mensink (*2019)
Capucijnenstraat 69 5074 PG Biezenmortel
Tel. 06-52431011
E-mail: secretaris-boxervrienden@hotmail.com

De redactie noch de vereniging zijn verantwoordelijk voor de ingezonden stukken. Wij behouden ons het recht om ingezonden stukken in te korten of te redigeren. Meegestuurde foto's mogen zonder toestemming van de fotograaf geplaatst worden.

© Het is niet toegestaan de inhoud, of delen van de inhoud, te vermenigvuldigen of publiceren zonder schriftelijke toestemming van het secretariaat.

Ingezonden stukken stuurt u naar de redactie. Zie hiervoor de site:
www.boxervriendennederland.nl

Beste leden,

Inmiddels al weer het vierde clubblad van het jaar. De tijd is voorbij gevlogen en voor we het weten zijn de feestdagen er al weer. Zo langzaamaan kan de kerstboom al weer gezet worden. Uiteraard betekent dat ook dat we nu weer terug kunnen kijken op het afgelopen verenigingsjaar.

Een jaar waarin er voor onze verenigingen veel gebeurd is! Zeker ook op onze locatie zijn er een aantal activiteiten geweest. Ook in het komende jaar hopen we weer leuke dagen te hebben.

Ook in 2019 hebben we uw steun weer nodig. Zonder de steun van haar leden kan de vereniging moeilijk blijven bestaan. Steun betekent niet alleen betalen van de contributie maar héél gaag zien we u ook eens op een van de activiteiten. Een samenkomen geeft toch weer een beetje het "familiegevoel". Dit familiegevoel werkt ook mee aan

uitwisselen van gegevens en ideeën. Het clubblad zal ook in het komende jaar een van uw belangrijke contacten met de club zijn. Lever eens een bijdrage voor dit clubblad. De redactie heeft veel bijdragen nodig. De Boxerclub loopt daarin niet voorop... Ik hoop dat dit het komende jaar anders zal zijn.

Geniet met uw gezin en honden van de fijne gezellige feestdagen en tot een van de volgende activiteiten.

Namen het bestuur, fijne dagen en bedankt voor een leuk afgelopen jaar.

Kees van Gorp

Mijten bij de hond!

deel 1

door Kees van der Sar

Deze vervelende parasieten wachten op veel plaatsen op hun gastheer - de hond. Afhankelijk van de mijtensoort kunnen de symptomen en de manier van besmetting variëren. Hoewel mijten geen ziekten overbrengen zoals teken doen, kunnen ze nog steeds ernstige symptomen (huidproblemen & jeuk) veroorzaken.

Soorten mijten bij de hond

1. Herfstgrasmijten (*Trombicula autumnalis*)

De herfstgrasmijt is een parasiet ter grootte van een speldenknop die vooral opvalt door zijn oranje-rode kleur. Hij komt voor in endemische gebieden. Vooral in de zomer en de herfst ligt de mijt in het gras op de loer, wachtend op zijn gastheer. De parasiet ontwikkelt zich van het ei, de larve tot de nimf tot

de volwassen mijt. De volwassen mijt voedt zich met plantenmateriaal, maar de larve heeft de lymfvoelstof van het gastdier nodig om te overleven. Bij honden worden de mijtlarven vooral aangetroffen op de poten tussen de tenen, op de buik en op het hoofd. De beet van de larve kan vooral bij gevoelige dieren allergische reacties veroorzaken met ernstige jeuk tot enorme huidirritaties. Deze veranderingen kunnen blijven bestaan, zelfs na eliminatie van de parasieten. De mijtlarve is herkenbaar aan zijn onmiskenbare oranje-rode kleur direct op het aangetaste gebied of onder de microscoop.

2. Oormijten (*Otodectes cynotis*)

Oormijten zijn zeer gespecialiseerde parasieten die het liefste het externe gehoorkanaal koloniseren en soms ook de huid rond het oor. De ontwikkeling van de eieren, lar-

ven, nimfen tot aan de volwassen mijt vindt volledig in de gehoorgang plaats. Ze voeden zich met oppervlakkige weefselvloeistoffen en dode huidcellen van de hond. Mijten worden overgedragen door direct contact met besmette dieren, meestal puppy's.

Slechts af en toe worden volwassen dieren getroffen. Typisch voor een infectie met oormijt is een sterke jeuk met ontsteking in de oren en bruinzwarte brossen afscheiding die doet denken aan koffiedik. Gedeeltelijk bewegende mijten zijn herkenbaar als ze worden verlicht in de gehoorgang. De oormijt kan betrouwbaar worden gediagnosticeerd via een uitstrijkje van de oren.

3. Roofmijt (*Cheyletiella spp.*)

Roofmijt kan bij verschillende dieren voorkomen, zowel bij honden en katten als ook bij konijnen en zelfs bij de mens. De hele ontwikkelingscyclus van de mijt vindt plaats op het dier. Alle stadia van ontwikkeling (larven, nimfen en volwassen mijten) kunnen parasiteren. De overdracht gebeurt door rechtstreeks contact met een besmet dier, maar ook via een vervuilde omgeving of vervuilde objecten, omdat volwassen mijt-vrouwtjes zelfs in de omgeving kunnen overleven. De roofmijt leeft op het huidoppervlak. Hij beweegt zich tussen het haar voort en voedt zich met weefselvloeistoffen. De mijt veroorzaakt jeuk. Hoe erg de jeuk is kan variëren. Kleine, droge schilfers

zijn kenmerkend voor deze parasieten. Zelf lijken ze op deze schilfers. Meestal vind je deze schilfers op de rug van de hond. De roofmijten moeten worden gediagnosticeerd door een stukje huid te onderzoeken of met behulp van de plakstriptechniek onder de microscoop.

4. Schurftmijten of grafluizen (*Sarcoptes scabiei var. Canis*)

De grafmijt is wat betreft zijn gastheer erg kieskeurig. Hij komt voornamelijk bij de hond voor maar ook op vossen en marterachtigen. De besmetting vindt plaats door contact met andere besmette dieren of indirect via de omgeving. De schurftmijten zijn uiterst besmettelijk. De waarschijnlijkheid dat een hond die in contact komt met een zieke hond niet besmet wordt is erg klein. Zoals de naam van de mijt onthult, graaft de vrouwelijke mijt een tunnel in de keratinelaag van de huid en legt daar eieren en uitwerpselen. Tijdens het graven neemt ze afgestorven huidcellen en weefselvocht als voeding op. Zowel de irritatie van de parasieten als een allergische reactie veroorzaken een pure onverzadigbare en ondraaglijke jeuk bij de honden. De eerste zichtbare tekenen zijn rode vlekken aan de buik en ellebogen. Symptomen die later voorkomen zijn de jeuk, zelf toegebrachte haarloosheid, roos en verdikking van de huid op de oren en uiteindelijk op het hele lichaam. Om vast te stellen of het om mijten gaat, kan een op-

pervlakkig stukje huid onderzocht worden. Omdat zelfs een zeer klein aantal mijten ernstige jeuk kan veroorzaken, is het niet altijd mogelijk om mijten te detecteren. In dit geval kan een diagnostische therapie worden uitgevoerd.

5. Haarakmijten (*Demodex canis*)

De haarakmijt is een normale huidbewoner bij harige zoogdieren. Hij leeft en

vermenigvuldigt zich in de haarakjes en talgklieren. In de buitenwereld kunnen ze niet overleven. Deze mijt voedt zich ook met cellulaire resten en weefselvloeistof. Om echter een immunologische en allergische reactie van de hond te voorkomen, slaat ze haar uitwerpselen op in haar eigen cellen. Honden krijgen deze mijten van hun moeder gedurende de eerste dagen na de geboorte. Overmatige toename van demodexmijten kan de ziekte demodicose veroorzaken. Sommige rassen hebben aanleg voor het ontstaan van een demodicose. Vooral kortharige rassen zoals de Engelse of Franse bulldog en de mopshond, de Shar Pei en de Doberman, de Duitse herdershond, de teckel en sommige terriër rassen. Aangezien de aanleg erfelijk is, wordt sterk afgeraden om honden te fokken die lijden aan algemene demodicose.

Er zijn verschillende vormen van demodicose

a. De gelokaliseerde (spontane) demodicose

Honden van alle rassen kunnen ziek worden van deze vorm van demodicose. De meeste honden worden getroffen op een vroege leeftijd. Bij de gelokaliseerde vorm komen tot vijf omschreven haararme of haarloze huidgebieden voor (meestal zonder jeuk) die rood en schilferig zijn. Deze veranderingen worden vaak gevonden op het hoofd en de nek, evenals op de ledematen en de romp. Niet zelden wordt de ziekte per ongeluk of helemaal niet ontdekt. Bij meer dan 90 procent van de gevallen van gelokaliseerde demodicose is er sprake van een spontane genezing.

b. Gelokaliseerde iatrogene demodicose

Een andere vorm is gelokaliseerde demodicose. Deze vorm kan worden ver-

oorzaakt door lokale immunosuppressie, bijvoorbeeld door injectie van een cortisonremmer of door lokale toepassing van cortisoncrèmes. Dit is onafhankelijk van de leeftijd of het ras van de hond. Hier wordt meestal alleen de plek op de huid aange-tast, waarop de injectie of het smeren van de zalf plaatsvond. De huidveranderingen zijn vergelijkbaar met de spontane vorm met beperkt haarverlies, roodheid en roos. Vaak is de huid ook erg dun. Ze kunnen lang aanhouden vanwege het depoteffect van het geïnjecteerde cortisonpreparaat. Als er geen complicaties optreden, kan genezing zonder therapie worden afgewacht.

c. Gegeneraliseerde, erfelijke demodicose

Bij deze vorm is er sprake van een erfelijke immunodeficiëntie in combinatie met een additionele immunosuppressie als oorzaak. Het komt voor bij jonge honden, afhankelijk van het ras tot de leeftijd van

1,5 tot 2 jaar. De huidveranderingen beginnen vaak op enkele plekken net als bij de gelokaliseerde vorm met roos, roodheid en haaruitval, maar ze verspreiden zich snel (generalisatie). Het hoofd en de voorpoten zijn vaak de eersten die worden getroffen. De veranderingen verspreiden zich vervolgens over de hele huid. In deze vorm ontwikkelen zich meestal secundaire bacteriële infecties, die jeuk en ernstige huidklachten zoals o.a. fistels, oedeem of cellulitis veroorzaken. Ze veroorzaken echter ook ernstige algemene aandoeningen zoals koorts, zwelling van de lymfeklieren in het lichaam en nog veel meer.

d. Gegeneraliseerde demodicose door immunosuppressie

Zelfs oudere honden kunnen een algemene vorm van demodicose ontwikkelen, ongeacht het ras. De ontwikkeling van deze vorm kan te wijten zijn aan iatrogen, dat wil zeggen door toediening van immunosuppressieve geneesmiddelen zoals cortison, evenals bestaande onderliggende ziekten zoals tumoren en metabole ziekten (Cushing, diabetes, hypothyreoïdie, enz.).

e. Pododemodikose

In deze vorm van demodicose treden ontstekingsvatbare huidveranderingen op in de buurt van de poot. De poten zijn opgezwollen en pijnlijk. Meestal krijgen rassen zoals Duitse doggen, Bobtails en andere grote rassen deze vorm. Maar ook West Highland White Terriers, Pugs, Franse en Engelse Bulldogs en de Shar Pei. Deze vorm

kan als aanvulling op de algemene vorm of als afzonderlijk probleem voorkomen.

f. Demodicosis door D. cornei en D. injai

Er zijn inmiddels ook andere vormen van demodicose bekend, die door andere soorten mijten dan de eerdergenoemde *D. canis* veroorzaakt worden. Het is echter nog niet duidelijk of de overdracht van een besmette hond op een gezonde hond plaatsvindt. *Demodex cornei* wordt geassocieerd met roodheid, schilfering en, in tegenstelling tot *D. canis*, met duidelijke jeuk. *D. injai* leeft blijkbaar in de talgklieren en leidt tot een vette huid, slechte vachtkwaliteit en verdunnende vacht vooral op de rug.

De diagnose wordt bij alle vormen op dezelfde manier uitgevoerd; door een diep stukje van de huid te onderzoeken. Afhankelijk van de plaats van de huidveranderingen kunnen ook preparaten worden gebruikt om een diagnose te stellen. Er kunnen twee soorten preparaten worden gebruikt. Een prepraat met vloeistof en een prepraat met kleefstof. Ook onderzoek van de wortels van geplukt haar kan helpen om een diagnose te stellen. Soms kan er bij een chronisch verdikte huid, die veroorzaakt wordt door een ontsteking, geen diagnose worden gesteld door de genoemde methodes. Als in deze gevallen het vermoeden van demodexmijten bestaat, moet een huidbiopsie worden genomen.

Bron: *Zooplus Magazine*

<https://www.zooplus.nl/magazine/hond>

Weetjes over het hondenlichaam

deel 2

Orgaan van Jacobson

De meesten hondenliefhebbers weten natuurlijk al wel dat honden een superneus hebben, maar dat neemt niet weg dat dit een zeer bijzonder ontwikkeld hoogstandje is! Het orgaan van Jacobson is vergelijkbaar met de menselijke reuk- en smaakorganen (neus en mond). Wanneer een hond inademt door de mond, voert de lucht langs het orgaan van Jacobson wat zich a.h.w. bovenin het gehemelte ligt. De hond 'ruikt' dus niet alleen met zijn neus, maar ook met zijn mond. Daarbij komt nog dat de mens ongeveer 5 miljoen reukcellen heeft en de hond tussen 125 en 300 miljoen!

Honden hebben zweetvoeten

Mensen zweten via de huid, alleen honden kunnen dan niet. Zij kunnen hun warmte alleen kwijt via de mond en hun poten. Dus ja, jouw hond kan zweetvoeten hebben...

Supereitjes en superzaad

Honden zijn in tegenstelling tot wolven niet monogaam. Honden doen het, simpel gezegd, met iedereen. Een teefje produceert meerdere eitjes die na rijping soms wel tot zeven dagen ontvankelijk zijn voor bevruchting, daarom krijgen honden maar zelden één pup. Daar komt nog bij dat het sperma van een reu tot acht dagen in leven kan blijven. Als een teefje met meerdere reuen paart tijdens de vruchtbare periode, dan kunnen de puppy's uit dat ene nest verschillende vaders hebben. Stel dat het Border Collie teefje Lily tijdens haar vruchtbare periode paart met Border Collie Bliksem, maar óók met zwerfhond Scruffy, dan zou ze in theorie een aantal Border Collie pups kunnen krijgen van vader Bliksem, maar ook een aantal kruisingpups van vader Scruffy. Bij de American Kennel Club is het toegestaan om dergelijk nestjes te registreren,

het vaderschap zal dan wel m.b.v. DNA vastgesteld moeten worden.

De oren bij de hond zijn bijzonder veelzijdig

Honden hebben 18 spieren om hun oren te bewegen en dat is wel 2 keer zoveel als bij de mens. Dat is niet voor niets. Ze gebruiken hun oren om geluiden op te vangen en dat kunnen ze veel beter dan de mens. Een hond kan geluiden op 4 keer grotere afstand waarnemen en ook nog bepalen uit welke richting het geluid komt. Daarnaast gebruiken honden hun oren veel als communicatiemiddel waardoor al die oorspielen ervoor zorgen dat

de oren naar voren en achteren kunnen én omhoog en omlaag.

Ze zijn ook bijzonder nuttig om de hond te ontspannen. Het gehele oor heeft een relatie met maar liefst vier verschillende hersenzenuwen. Deze zenuwen geven zowel bewegings- als gevoelsinformatie door aan de oren, maar... daarnaast ook aan verschillende andere gebieden in het hoofd en de nek. Eén van deze zenuwen is zelfs een hele bijzondere zenuw omdat deze ook relaties heeft met de borst- en buikorganen. Het masseren van de oren is daarmee niet alleen ontspannend voor huid, bindweefsel en spieren van hoofd en nek, maar ook voor de organen. Andersom, als de organen belast zijn of de spieren van hoofd en nek zijn gespannen, dan kun je dat vaak terug voelen in de oren.

Dit artikel is geschreven door Debby van Dongen (Doggo.nl) en Judith Hofman (Kynomassage).

Poep eten, natuurlijk gedrag

Het is een van de meest voorkomende gedragsproblemen bij honden, coprofagie oftewel poep eten. Honden staan bekend om hun onhygiënische gewoonte om de ontlasting van andere dieren op te eten. Lang niet alle honden doen dit, maar als ze het wel doen vindt de eigenaar dit vrijwel altijd probleemgedrag. Recent onderzoek wijst uit dat poep eten heel natuurlijk hondengedrag is. Het onderzoek "The paradox of canine conspecific coprophagy" duikt dieper in het hoe en waarom honden de ontlasting van andere honden opeten. De eerste theorie benoemt een aantal redenen als oorzaak, denk hierbij aan het missen van voedingsstoffen, een gedragsprobleem of slechte zindelijkheid. Dit zijn de redenen die vaak worden aangevoerd en waar trainingen en hulpmiddelen om dit probleem op te lossen vaak op zijn gebaseerd.

De tweede theorie is er een die niet zo vaak wordt gedeeld. Hierbij gaat men er vanuit dat poep eten natuurlijk gedrag is dat een belangrijk nut dient bij wilde honden en wolven. Ze stellen dat het opruimen van verse uitwerpselen wordt gedaan om te voorkomen dat de in de ontlasting aanwezige parasieten de roedel zou kunnen besmetten. Hoewel het om deze reden ook ingebakken is om het eigen nest niet te bevuilen, kan dit toch gebeuren met jonge of zeer oude dieren. Ook zieke dieren kunnen onbedoeld het nest bevuilen en zo ziektekiemen overdragen. Het was al bekend dat verse uitwerpselen van minder dan twee dagen oud meer schadelijke parasieten bevat. Dat zou betekenen dat honden vooral deze verse uitwerpselen willen eten om zo het risico op besmetting te verkleinen. Via twee enquêtes werd informatie verzameld van in totaal 3000 honden. De eerste enquête bevatte zowel honden die poep eten als honden

die dit niet doen. De tweede enquête bevatte alleen informatie die wel poep eten. In beide enquêtes werden tevens die een nest grootbrengen niet meegerekend omdat het in deze situatie gebruikelijk is dat de uitwerpselen van de pups door de moeders worden opgegeten. In de enquêtes werd gevraagd naar het geslacht, de leeftijd en het ras, maar er werd ook dieper ingegaan op de voeding, het verdere gedrag van de hond en of hij het huis deelt met andere honden.

De resultaten

Z'n 16% van de honden bleek uitwerpselen van andere honden te eten. Nog eens 7% van de honden had dit wel eens gedaan maar niet met regelmaat. Er werd geen verband gevonden tussen poep eten en het geslacht, ras of leeftijd van de hond. Ook werden geen bewijzen gevonden dat honden die op jonge leeftijd van de moeder werden gescheiden

een grotere kans hebben op het vertonen van poep eten, iets dat soms wordt aangevoerd als oorzaak voor dit gedrag. Andere gedragsproblemen en castratie werden ook niet gelinkt aan het poep eten, wat zou uitsluiten dat het een uitlaatklep is voor ander probleemgedrag. Wel hadden honden die samenleven met tenminste een andere hond een grotere kans om poep eten te vertonen, net als honden die ook paarden en katten uitwerpselen eten. Ook honden die erg gulzig eten, eten vaak poep. Qua rassen waren het de terriërs, brakken en beagels die dit

gedrag het meest vertonen. Ook werd aangetoond dat verse uitwerpselen aanzienlijk meer gegeten werden dan oudere poep, dit bevestigt de theorie dat poep eten natuurlijk gedrag is dat daadwerkelijk een nut diende. Dit wordt nogmaals onderstreept door het feit dat het afleren van dit gedrag in vrijwel alle gevallen onsuccesvol bleek. Gedragstherapie of gebruik van hulpmiddelen die hiervoor beschikbaar zijn waren in slechts 0-2% van de gevallen succesvol. Wil je toch iets doen aan deze onsmakelijke gewoonte van je hond, dan bleek het aanleren van "afblijven" nog het meest succesvol, nl in 4% van de gevallen. De onderzoekers benadrukken dat er gedrag ten grondslag ligt dat op dit moment niet onderzocht is, maar voor nu wordt er geadviseerd om uitwerpselen direct op te ruimen voordat de hond op het idee komt om ze op te eten.

Manon van Penderen

Van wie is die boxer?

Hoi ik ben Cathy Bosgoed 38 lentes jong en voor de 2e keer aan het samenwonen met een boxerclown. Ik hou van reizen en buiten zijn in de natuur, en de hond kan daarbij natuurlijk niet ontbreken. Van kind af aan hebben wij thuis honden gehad, en inmiddels ben ik al bijna 30 jaar een bekende van Kees van Gorp toen mijn nicht en later mijn zus ook met hun hond bij deze club gingen trainen.

Mijn huidige hond is een teefje en heet Nova (Houwaerts Nirvana) en wordt 15 november alweer 1 jaar.

Ik heb voor een Boxer gekozen omdat ik smelt voor het dogachtige type hond. In eerste instantie dacht ik dat een boxer te druk voor mijn levensstijl zou zijn en mijn eerste 2 honden zijn dan ook Amerikaanse Bulldog geweest. Echter mijn 2e hond was zo kwetsbaar qua karakter dat ik naast hem als pup een boxerpup erbij heb genomen om wat stabiliteit te bieden. En die heeft mijn eerste Boxer Wonka (Dla Ciebie W-Zetka), afkomstig van Kamilla v. Gorp, ook echt kunnen bieden. Met al mijn honden heb ik actief getraind binnen de club. We zijn erbij geweest toen

onze Boxerclub opgestart is. Ik merkte dat het dus prima mogelijk was voor mij om ook een blijde Boxer in huis te hebben, het is me zelfs zo goed bevallen dat mijn volgende hond ook weer een boxer zou worden.

En zie daar na een korte periode zonder honden is Nova nu alweer bijna een jaar bij mij in huis. Mijn ouders en broertje zijn zo dol met haar dat ze ook heel vaak daar is als ik werk. Die heeft ze ook volledig om haar pootjes gewikkeld. Hoeveel meer aandacht kan een hond wensen?

Nova is een echte jonge boxer. Ze is heel levendig en enthousiast, en super lief. Een echte SuperNova! Ze is voor mij weer opnieuw een spiegel, wat zich ook uit tijdens de training. Ze is weer zo anders qua prikkelverwerking dan mijn vorige boxerteefje dat het voor mij weer een geheel nieuwe leerschool is om haar aan te voelen mijn manier van doen en trainen aan te passen om perfect met haar samen te werken als team. Dat oefenen we dan ook trouw op maandagavond. We trainen dus om elkaar beter te begrijpen, zodat we een beter team worden en Nova een goed

opgevoede Boxer wordt. Natuurlijk trainen we ook voor de gezelligheid. Het is fijn om les te hebben en daarnaast samen met mede boxerliefhebbers en ieders hond(en) een gezellige avond te hebben.

Bewust heb ik wel voor een teefje gekozen. Mijn vorige Boxer was ook een teefje en dat is me heel goed bevallen. Ook de mogelijkheid om haar ooit een nestje te laten krijgen is daarbij een afweging geweest. De kleur tja wat zal ik erover zeggen zowel deze rode kleur als de brindle kleur van mijn vorige boxer vind ik erg mooi. Het is toch eigenlijk zo dat iedere boxer zijn eigen manier van mensen inpakken heeft. Het is een leuke afwisseling om zo nu en dan andere activiteiten met de groep te ondernemen. Trainingsweek, wandeltochten, spelletjes dag, speuren en bv clubmatch. Misschien deze winter weer een gezellige winterwandeling met gluhwijn, appelstrudel en chocolademelk?

Het clubblad trakteert me op informatie waar ik zelf niet meteen naar op zoek zou gaan. Ik vind de kwaliteit van de druk echt super, en de dikte precies goed om het meteen erbij te pakken en door te lezen ipv weg te leggen tot je er de tijd voor wilt nemen wat bij mij dan toch niet gebeurt. Het clubblad blijft hierdoor bij mij nooit ongelezen.

